

SLOVENE

Štev. 150. POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2.
(vhod iz dvorišča nad tiskarno).
Z urednikom je mogoče govoriti le od
10.—12. ure dopoldne.
Rekopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.
Uredniška telefona št. 74.

V Ljubljani, v torek, 5. julija 1904.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemati:
za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrt leta 6-50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnishvu
prejeman: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrt leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h.
Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravišтво je v Kopitarjevih ulicah št. 2.
Vprejema naročnino, inserate in reklamacije. —
Inserati se računajo enostopna petičvsta (dolžina
72 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat
9 h, za več kot trikrat 8 h.
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvsta
20 h. — Pri večkratnem objavljanju primeren popust.
Upravišćkoga telefona št. 188.

Vseslovenski mladeniški shod.

Velikostna manifestacija 8000 Slovencev.

Toliko samih mladeničev in mož menda še ni bilo nikdar zbranih na kakem slovenskem shodu, kakor včeraj na Brezjah. Na 8000 mladeničev in mož je manifestiralo za katoliško in narodno zavest med Slovenci; nekateri pa cenijo velikanske čete celo na 10.000. Vsi redni vlaki, ki so prihajali na Otoče od nedelje popoldne dalje, bili so natlačeno polni, poleg tega pa so došli tudi štirje dolgi posebni vlaki. Keliko nas je bilo, videlo se je posebno impozantno pri vsprejemu dragih štajerskih bratov, ko se je po obširnih cestah in prostorih pred in okoli cerkve razgrinjala množica, glava pri glavi.

Po pozdravu pri slavlouku na križpotju — pozdravljala sta imenom Stajercev na včeraj omenjene pozdrave štajerska mladeniča Zebot in Sekol — so štajerske čete poječ korakale skozi gosti ljudski špalir. Na čelu so jahali krepki stasiti bohinjski fantje, za njimi je svirala narodne himne kranjska meščanska godba; potem so korakali zastavonoše vseh došlih društev in družb s 45 zastavami, za njimi pa nad 1600 Stajercev. Pevski zbori so peli, pritrkavanje cerkvenih zvonov se je družilo z gromom topičev in tisočeri „Živio“ klici so pričali o navdušenosti množice. Povsod je vladal najizvrstnejši red, dokaz izborne naše organizacije in izobrazbe naših množic. Cerkevni govor je moral č. g. Janez Kalan govoriti zunaj cerkve, na zidovju pa so stali zastavonoše s 45 plapolajočimi zastavami. Pogled na to skupino je bil veličasten, nepopisen.

Fotograf Werger je posnel ta veličastni prizor. Slovensko sv. mašo je daroval pred. g. prelat J. Flis ob obilni asistenci duhovnikov, ki so tudi v častnem številu prihiteli na Brezje.

Tudi cerkveni del slavnosti se je prekrasno izvršil, zakar ni nemala zasluga pred. g. P. Jožefa, ki ima z neumorno delavnostjo veliko zaslug za procvitanje Marijinega svetišča na Brezjah in ki je bil pri pripravljalnih delih za to slavnost na Brezjah prava duša vsega dela. Hvala in čast mu za to.

Vseslovenski mladeniški shod.

Težko pričakovano vseslovensko mladeniško zborovanje se je pričelo ob 2. uri popoldne na okrašenem Gabrijelčičevem dvorišču; množice so stale do cerkve. Zborovanje je otvorila kranjska meščanska godba z »Naprej zastava Slave«. Iz tisoč in tisoč grl je zagrmel navdušeni »živio«. Najprej so bili na vrsti pozdravi katoliško narodnih poslancev.

Deželni poslanec dr. Krek.

Dr. Krek je povdarjal, da Slovenci nimamo plemstva, a narod naš — to so naši plemiči. Na današnjem shodu je zastopano pravo plemstvo slovensko. To plemstvo hoče, kakor njihovi očetje, reševati pred sovražnikom narodne svetinje, prihaja sem bodrit se za nadaljni boj za vero in dom. Svoje duševne meče je položilo danes to plemstvo pred oltar Božje Matere. To slovensko plemstvo, zbor vitezov dela, se je posvetilo Materi Božji. Za socialno delo je treba smisla za žrtve, smisla za druge, treba ljubezni do bližnjega. Vzglede nam je Mati Božja, vzglede dela in žrtve za druge. Zato se navdušujemo v bližini Njenega svetišča. Kjer pa so zbrani ljudje dela, troje proč, in naj tudi pridejo v ime »intelligence«, a tudi vsi sebičneži proč. Kdor hoče biti naš, mora zatreči vsako samoljubje, ako išče kdo svoje koristi, ni socialno delaven, tak človek je škodljivec ljudstva. Mati Božja bodi nam vzglede dela za druge, ne zase. Skrb za druge zmaguje pod križem. V senci svetišča Marijinega vemo, kaj smo: da smo katoliki, da naše katoličanstvo ni samo zunanja oblika, ampak jedro našega prepričanja, jedro, na katerem sloni naše srce in se giblje duša naša. Kdor izpodkopa pava med nami katoličanstvo, izpodkopa temelj, na katerem sloni družba slovenska. Kot katoliki moramo zahtevati, da širi Avstrija na jugu krščansko in slovansko misel in da brani kristjane na vzhodu in da, če nastopa kot braniteljica krščanske misli, naj nastopa tudi kot braniteljica slovanske misli na jugu. Solnce nam prihaja iz vzhoda. Če drugi ne razumejo te naloge Avstrije, jim hočemo mi povedati. Prepričani smo, da Avstrije ne bo konec, če bo nastopala slovansko (Odobranje) in podpirala krščansko misel na jugu, če pa ne, se bodo črni

oblaki, ki ji groze, še bolj zgostili. (Dolgotrajno pritrdjevanje)

Mi pa moramo narediti svoje delovanje tudi na podlagi demokratizma in tako moramo zahtevati splošno in enako volivno pravico. (Ob teh besedah je med ljudstvom nastal pravcati vihar. »Da, to hočemo!« »Za to bomo šli v boj!« klicala je množica. Ta trenotek je lahko prepričal tudi nasprotnike, da ni sile, ki bi spravila ljudstvo na drug tih, in da gibanje za ljudske zahteve veličansko narašča.)

Ne bo sledilo nasprotnikom, ki svoje moči pomakajo v žganje. Značajne, trezne, poštene moče hočemo vzgojiti. V boj se mora iti trezne glave, ne z umetnim navdušenjem, potem je mogoče pridobiti uspehov.

Navdušenje pa črpamo iz svojega katoliškega prepričanja. Govornik pozdravlja zborovalce kot sedelavce na socialnem polju ter se nadeja, da bodo kakor danes, tudi drugi, kadar bodo poklicani, odzvali se: »Tukaj smo!«, da bodo pripravljeni in se odzvali, tudi kadar bi bilo treba za domovino resnih žrtev. Tudi takrat naj zagromi od štajerske, koroške, istrske meje in po vsej Sloveniji klic slovenskih mladeničev: »Tukaj smo!« Velikansko navdušenje. Množica dviga roke in kliče: »Hočemo!«

Državni in deželni poslanec dr. Ivan Susteršič.

Ko je nastopil dr. Susteršič, bil je lahko vsakdo prepričan, kako globoko ljubi naše ljudstvo požrtvovalnega svojega voditelja. Mladeniči so ga pozdravljali vihteč klobuke. Dr. Susteršič ozrl se je v dobo po l. 1848, ko je sovražnik prišel deliti narodove moči z napadi na našo vero. Dosegel je svoj namen, ker so se našli med narodom ljudje, ki so svoj narod izdali. Tako je prišlo do prvega razpora. Ko so v 70 letih Slovenci spoznali, da gre radi tega vse v nič, podvrgli so se končno tudi tisti, ki so zanesli verski razpor med nas, zlatemu dr. Bleiweisovemu geslu: »Vse za vero, dom, cesarja!« A ni dolgo trajalo, že so sovražniki zopet zanesli razpor med nas s pomočjo tujega duha, katerega so se nekateri rojaki navzeli iz tujega časopisja, ki ne stoji več na oni strani, kjer stoji sv. križ in kjer stoji nebeška Kraljica. »V narodnih stvarih« smo lahko edini, so dejali ti ljudje, — a šli so ter se združili z baronom Svegljem. (Silno

ogorčenje nad izdajstvom slov. liberalcev.) Izdajati so pričeli narod vsi sovražniki. Časi liberalni stranki ostanejo kot Kajnovi neizbrisane besede njenega voditelja, da so cerkve po naših gričih znamenje naše sužnjosti. Cerkev hočejo vzeti, a dati sramoto slovenskemu narodu. S sovražnikom so se zvezali, da bi zatrli slovensko ljudstvo. (»Ne bodo nas!«) Dr. Susteršič se je ozrl tudi na zadnji shod nemških industrijcev ter izjavil, da mi nismo nasprotni industriji, a zahtevamo, da industrija spoštuje našo sv. vero, da spoštuje slovenski značaj dežele, da upošteva pravice delavstva do poštene plače in da varuje svobodo delavstva v političnem oziru. (Tako je! To hočemo!) Govornik je obsjnil, da dež. odbornik Peter Grasselli pri shodu industrijcev, če sta tudi bila navzoča le dva slovenska industrijca, ni našel slovenske besede in da je moral tujec ozreti se na Slovence. Govornik je povdarjal, da se mora zadnji pastir v naši deželi vzdigniti za pravice naroda. Naj bi ne bilo zadnjšč, ko smo se zbrali na Brezjah v tolikem številu; vsako leto na predvečer praznika slovanskih blagovestnikov se naj vrši narodno romanje na Brezje. Današnja prilika porabimo, da se glede na opasni položaj našega naroda, glede na verski boj, katerega umetno širijo nasprotniki, obrnemo do slovenskih škofov, naj bi se leta 1905. vršil tretji vseslovenski katoliški shod, kjer se posvetujemo, kako izpolnjevati s pomlajenimi močmi delo za svete pravice slovenskega ljudstva. Govornik pozdravlja shod imenom katoliško-narodnih poslancev ter kliče zborovalcem: »Naprej za blagor našega naroda!«

Vsi zborovalci so z velikim navdušenjem dvigali roke za dr. Susteršičev predlog, godba pa je zasvirala »Liepa naša domovina«.

Shod pozdravlja.

Soglasno je bil sprejet predlog č. gosp. župnika Jan. Kalana, naj shod brzojavno pozdravi sv. očeta, cesarja in slovenske škofo. Č. g. Kalan je izrazil željo, naj bi se taki shodi ponavljali po vsej slovenski domovini. Vrniti moramo Stajercem obisk, Tudi na Koroško pojdemo.

Nadaljevanje shoda. — Prolog.

Nato se je pričel pravi mladeniški shod pod predsedstvom č. g. Luke Smolni-

LISTEK.

Mateo Falcone.

Francoski spisal Prosper Mérimée.

Če se gre iz Porto-Vecchia v notranjost otoka, se začne pot vzdigovati in čez tri ure hoda se pride po vijoličih se potih na rob velike makije, — to je domovina korziških svečarjev in vseh, katere pravica zasleduje. Vedeti je namreč treba, da zažge korziški kmet kos gozda, da si prihrani gnojenje; seveda je hudo, če se plamen dalje razširi, kakor je treba, toda če se na tako zemljo seje, je dobra žetev gotova. Ko se klasje požanje, se pusti slama in iz korenin, ki so ostale v zemlji, zrastejo spomladi debele mladike, visoke do dva metra. Ta vrsta košatega nizkega drevja se imenuje makija. Samo s sekuro v roki se more narediti pot skozi to grmovje, dobijo se pa tudi makije, skozi katere ne pride niti ovca.

Če si koga ubil, pojdi v makijo in tu živiš lahko s puško, svincem in smodnikom varno; pač pa ne pozabi rjavega plašča s

kapuco, ki ti služi kot postelj in odeja. Ovčarji ti bodo prodajali mleko in sir in ni se ti treba bati pravice ali sorodnikov umorjenega. Pač pa se varuj, če si greš v mesto streliva kupit.

Ko sem bil jaz na Korziki, je imel Mateo Falcone svojo hišo pol ure daleč od te makije. Bil je razmeroma premožen mož, ki je živel po plemenitaško, to se pravi, da ni ničesar delal in živel od tega, kar so mu prinesle črede, ki so jih pasli njegovi pastirji po gorah. Ko sem ga videl dve leti po dogodku, ki ga hočem pripovedovati, se mi je zdel petdeset let star. Mislite si malega, toda zastavnega moža s črnimi lasmi, orlovim nosom, tenkimi ustnicami, velikimi živahnimi očmi in rumeno poltjo. Streljati je znal izvrstno. Divjo ovce je zadel na sto in dvajset korakov, kjer je hotel. Ponoči mu je služilo orožje kakor podnevi in pripovedovali so mi stvari o njem, ki bi se vsakemu, ki ni bil na Korziki, neverjetne zdele.

S tem svojim talentom si je pridobil veliko slavo; reklo se je o njem, da je ravno tako dober prijatelj, kakor nevaren sovražnik.

Bil je postrežljiv in milosrčen in živel je z vsemi ljudmi v Porto-Vecchia v prijateljsstvu. Toda v Corte, kjer je dobil svojo ženo, so mu pripisovali strel, ki ga je rešil tekmeča. Stvar so pa zatrli in Mateo se je oženil. Njegova žena Giuseppa mu je rodila tri hčere, potem sina, ki ga je imenoval Fortunato; ta je bil njegovo upanje, dedič imena. Hčere so bile dobro omožene; oče je v sili lahko računal na pomoč zetov. Sin je bil samo deset let star, kazal je pa že velik talent.

Nekega jesenskega dne je šel Mateo zgodaj z ženo črede ogledovat. Mali Fortunato ga je hotel spremljati, toda bilo je predalet; sploh je moral nekdo hišo varovati. Oče ga je torej zavrnil, česar se je pozneje kaval.

Bil je že nekaj ur na poti, in mali Fortunato je ležal mirno na solncu ogledujoč sive gore in misleč na obed v nedeljo pri stricu v mestu, ko ga je naenkrat strel prebudil iz njegovih sanj. Vstal je in pogledal tja, odkoder je slišal strel. Sledili so kmalu drugi strel v nerednih presledkih, ki so pri-

hajali vedno bližje; slednjič je prišel po stezi, ki je peljala do Matejeve hiše, mož, pokrit s čepico, kakor jih nosijo prebivalci po gorah; bil je brkast, v cunje oblečen in se komaj vlekel, opirajoč se na puško. Dobil je strel v nogo.

Ta mož je bil pregnanec, ki je šel ponoči v mesto streliva kupit in je medpotoma korziškim žandarjem padel v pest. Po hrabri brambi se mu je posrečilo uiti, dočim je pri vsaki skali streljal na svoje zasledovalce. — Toda orožniki niso bili daleč vзади, in njegova rana mu ni dajala upanja, da bi došel prej do makije, predno bi ga dobili.

Približal se je Fortunatu in ga vprašal: »Ali si ti sin Mateja Falcone?«

»Da!«

»Jaz sem Gianetto Saupiero; orožniki me zasledujejo. — Skrij me, jaz ne morem dalje.«

»Kaj bode pa rekel moj oče, če te brez njegovega dovoljenja skrijem?«

»Rekel bode, da si prav storil.«

»Kdo ve!«

»Hitro me skrij, že prihajajo.«

karja in podpredsedništvom č. g. F. S. Gomilšek. Za tajnika je bil izvoljen Ivan Stefe. Navdušeno je govoril Ivan Balohov prolog mladenič Anton Kompare iz Mengša.

O mladeniški slovenski organizaciji je govoril nje navdušeni ustanovitelj č. g. F. S. Gomilšek.

Razvijal je sledeče misli:

Predragi slov. mladeniči!
Vrli možje!

Bodite mi vsi kar najiskrenejše pozdravljeni došli semkaj z vseh strani naše mile domovine! Srečno smo učakali današnjega preznamenitega dne. Tu smo sedaj na tem milostnem kraju, ki mora postati naše središče, — naš Velegrad. In v tolikem številu! Kaj takega še ni videla domovina slovenska. Pa saj ni čuda. Že mesec dni so se glasile od ust do ust besede: Pojdimo na Brezje! Prišli so mladeniči, a prišli so tudi možje, da so priča navdušenosti naše mladine, da se sami znova navzamejo svetega navdušenja za narodno delo.

Dvojni namen nas je pripeljal semkaj na Brezje: Da se poklonimo Kraljici slov. naroda ob 50letnici proglasitve njenega brezmadežnega spočetja, da se zberemo tukaj na vseslovenskem mladeniškem shodu. V tej krasni hiši božji pri naši Materi naj bi se pokrepli v verskem oziru, in tu, na današnjem shodu naj bi se medsebojno navdušili za bodoče naše delo v prid in v obrambo našega naroda, naj bi se utrdili v narodnem oziru.

Mladeniči! Hvala in slava vam, da ste prišli v tako velikansem številu! Na vas sloni bodočnost slovenskega naroda, srečna ali nesrečna. Da bo bodočnost našega naroda srečna, srečnejša od sedanjosti, ste nam porok vi, slov. mladeniči, s svojim krasnim mladeniškim gibanjem.

Največjega pomena za vsak narod je njegova mladina, zlasti moška. Zgodovina preporoda vsakega naroda nam priča, da se ga je najživahneje udeleževala mladina; mladina je žrtvovala trud in kri za svobodo naroda. In danes, ko se slovenski narod preporaja, se tudi mladina pokazuje na najodločnejšem mestu. Nastalo je neko posebno gibanje, katero mnogoteri dvomljivci gledajo od strani, katero pravi rodoljubi navdušeno pozdravljajo, katerega se z vsem ognjem oklepajo slovenski mladeniči. To je naše mladeniško gibanje.

Kako in kdaj je nastalo? Pričelo se je pred tremi leti na Stajerskem. Oglasiti so se jeli v »Slov. Gospodarju« posebno mladeniči dopisniki, ki so vspodbujali tovariše k narodnem delu. Začel je izhajati junaški »Naš Dom«.

Tega lista so se z navdušenjem oklenili zlasti naši mladeniči, mu dopisovali, ga razširjali; postal je »Naš Dom« glasilo slovenskih mladeničev na Stajerskem. Mladeniči so budili tovariše, so vzbudili mnoga bralna društva iz spanja, nastale so pri naših bralnih društvih mladeniške zveze, ki so pri bralnih društvih posebej združile vse ude mladeniče. Prva mladeniška zveza se je osnovala v poletju 1901 v Jarenini, ki je torej najstarejša. Nato so se osnovala mladeniške zveze pri Sv. Juriju ob Ščavnici, na Dobrni pri Celju, pri Sv. Barbari pri Mariboru, pri Št. Ilju v Slov. goricah, pri Sv. Benediktu v Slov. goricah, v Gornji Radgoni, pri Sv. Antonu v Slov. goricah, pri Sv. Križu na Murskem polju, pri Sv. Ani na Krempingu, pri Sv. Vrbanu pri Ptuj. Mladeniške zveze najbolj pospeš-

jejo mladeniško gibanje. Obhajale so se v zadnjih treh letih krasne mladeniške slavnosti zlasti v Slov. goricah, ki so sedež mladeniškega gibanja. Velikanski mladeniški shodi pri Sv. Trojici, v Slov. goricah, v Petrovica v Savinjski dolini in na Ptujski gori lansko leto so to gibanje jako okrepili in ga razširili po vsem Stajerskem. In letos je prestopilo stajerske meje po zaslugi kršč. soc. zveze in se pojavilo na Koroškem in Kranjskem, postalo je že vseslovensko, čemur je glavna priča današnji vseslovenski mladeniški shod.

Podlaga mladeniškem gibanju so naše mladeniške Marijine družbe in naša bralna in izobraževalna društva ter njih mladeniške zveze. Vrli »Naš Dom«, ki si je pridobil za mladeniško gibanje in za mladinsko organizacijo neveljnih zaslug, je prinesel meseca novembra lanskega leta poseben opravičnik za mladeniške in dekliške zveze, pa tudi obilo gradiva za poučne govore pri teh zvezah. Na podlagi tega opravičnika se lahko povsod, kjer so vneti mladeniči in mladeničem posebno naklonjeni dušni pastirji, csnujejo mladeniške zveze.

Bistvo mladeniškega gibanja obstoj v poštenem krščanskem življenju mladeničev, v njih iskrenem narodnem mišljenju ter v vsestranskem izobraževanju. To so tri prevažne točke mladeniškega programa. Naše mladeniško gibanje je pred vsem odločno katoliško gibanje. Zato skrb, da vsi mladeniči lepo krščansko živijo, k čemur jih nagibajo, za kar jih vneemajo najbolj Marijine družbe, ki so posebno po Kranjskem in Stajerskem že skoraj povsod vpeljane. Lanskotrije veliki mladeniški shodi so bili jako ozko združeni s cerkveno slovesnostjo, istotako naš priidujoči vseslovenski mladeniški shod.

Naše mladeniško gibanje pa je tudi odločno narodno gibanje. Na nešteti podučnih shodih, slavnostih in predstavah se vedno in vedno povdarja, da mora slovenski mladenič ljubiti iz srea svoj slovenski materin jezik, svoj narod in svojo domovino, da mora delati, se bojevati, tudi trpeti kaj za blagor slovenskega naroda, da mora biti požrtvoval, neustrašen rodoljub, ako hoče biti v resnici pravi slovenski mladenič. Vse mladeniške prireditve so vedno osnovane v pravem narodnem duhu. Da smo Slovenci še v tolikih krajih premalo upoštevani, je kriva nezavednost, ki je naravna posledica neizobraženosti. Zato pa se mladeniško gibanje z vsemi močmi trudi, da bi se mladeniči iz slovenski izobrazili v vsem, kar potrebujejo v svojem bodočem življenju kot možje in gospodarji, kot rodoljubi in boritelji za pravice našega naroda. Na izobrazbo se pri naših mladeniških zvezah polaga vsa skrb, zakaj dobro izobražen mladenič in mož je gotovo tudi veren in naroden.

Mislili bi, da tako nad vse plemenito gibanje med mladeniči nima sovražnika ne na desni, ne na levi. V resnici pa jih vendar ima. Nemškutarjem naši vrli mladeniči ne ugajajo zaradi svojega izredno narodnega mišljenja, našim domačim liberalcem pa ne ugajajo zavoljo svojega odločnega katoliškega stališča. Hujskanje od leve in desne pa je jasno priča, da je slovensko mladeniško gibanje na pravi poti, da ustreza našim potrebam. Da bi se še dalje bavili z nasprotnikom, bi bilo res škoda časa, zakaj našega toka nobena še tako močna sila ne more več zaustaviti, zakaj res je, mi gremo na prej, mi mladi.

Mladeniško gibanje je odločilnega pomena za slovenski narod. Vedno huje napadajo naš dobri slovenski narod verski in narodni sovražniki. Nevarnost za naš obstanek je v mnogih krajih že velika. Bil je skrajni čas, da se je vzbudila zlasti naša moška mladina, da prihiti na branik slovenske domovine. In to mlado gibanje je res nadpolno, je res važno, zakaj mati Slovenija dobi danes, jutri iz naših navdušenih mladeničev same vrle katoliško-narodne možje. In teh je treba našemu narodu, kot je treba ribi vode, sicer nas ugonobijo tuji in domači sovražniki.

Slovenski mladeniči! Bodite verni, ljubite cerkev, izpolnjujte nje zapovedi, živite čednostno in utemeljili si boste častno in večno srečo, pa boste tudi narodu zagotovili obstanek. Katoliška cerkev je največja dobrotnica našega naroda, njej edino se imamo zahvaliti, da še živimo kot Slovenci. Ko bi se bili naši predniki udali protestantizmu in bi postali luterani, že davno davno bi v teh lepih krajih ne odmevala več naša

mila materna beseda. Slovenski mladeniči, bodite dobri sinovi Marijini! Slovenci že davno nimamo svojih vladarjev, vladaric, izšlih iz našega naroda, pa imamo vendar Kraljico svojo, ki nas bolj ljubi, lepše skrbi za nas, nego bi skrbela še tako mogočeno posvetna slovenska kraljica.

Z ljubeznijo do Boga in Marije pa družite iskreno ljubezen do domovine, do naroda slovenskega. Tako lepih krajev, tako milodonežnega jezika, tako nadarjenih ljudi ima težko kateri drugi narod, kot ima naš slovenski. Tega ne morejo utajiti tudi najhujši naši sovražniki. Kdo bi tedaj ne ljubil z vsem žarom svoje srčne ljubezni maternega jezika svojega in svoje materne krasne zemlje? Mladeniči, narodne zavesti nam je silno treba na vseh krajih, žal, da je je najti tako malo med Slovenci. Skrbite torej, da se bodele zavedali, čegavega naroda sinovi ste in da je ta narod vreden vaše ljubezni in da je ta zemlja vredna vašega truda in dela. Držite visoko zastavo z živo katoliško vero okrepljene narodnosti slovenske. Le dvojna sveta ljubezen: do Boga in doma, vas osreči častno in večno, prav v smislu besed pesnikovih, ki pravi:

Kristjan v dejanju boji vsak,

In zvest, neomahljiv Slovenec,

Tako le priborimo si

Tu srečo — tam nebeski venec.

Predragi mladeniči! Sedaj poznate važnost mladeniškega gibanja, imenitnost mladeniške organizacije za naš narod. Okrepite se danes in jutri v vsa kem oziru za bodoče delo. O ljubite versko-narodno delo, bodite neumorni delavci na tem dvojnem polju. Delujte z dosedanjjo srčnostjo, vi ljubite stajerski mladeniči, ki ste vzbudili krasno mladeniško organizacijo, pridružite se, vi čvrsti junaki kranjski, ki tudi veliko delate in pomagajte očetom svojim, ustvarjati vsega obšudovanja vredno katoliško-narodno organizacijo, ki je Kranjsko povzdignila nad vse druge pokrajine slovenske. Na to polje se podajte tudi vi, zatirani koroški mladeniči, ki v zadnjem času ponosno dvigate junaške glave, in v to bratsko vstopite še vi, krementiti sinovi krškega Primorja, ki se odlikujete itak z najbolj živo narodno zavestjo, da bo postala prej ko slej naša mladeniška organizacija res vseslovenska. Pogum velja! Cerkev in domovina čakata na vaše delo! In kdo bi ne delal za nju?

Kaj more biti slajšega na sveti,

Kot Bogu posvetiti vse moči,

Za narod delati v ljubezni vneti

In domovini služiti vse dni.

Mladeniči, ali hočete delovati v tem smislu? ... Ali bodele delovali v smislu krasnega gesla: Z Bogom in Marijo za slovensko domovino! ... Hvala nebesom za vašo trdno voljo, za vašo navdušenost! Sedaj pa:

Naprej, mladeniči, mlada kri slovenska,

Ne straši borbe se nikdo!

Kdor za Boga, za rodno srečo dela,

Vsikdar pomaga mu nebo.

Daj Bog nam in Marija krasnih uspehov,

V tej borbi za domovja čast,

V tej borbi za očetov vero sveto,

Za narodovo sveto last!

Pozdravi slov. katol. akademične mladine.

Val. Rožič, phil., član »Zarje« v Gradcu: Pozdravljam vas vse vrle mladeniče in može, ki ste prihiteli iz vseh slovenskih krajev, od blizu in daleč; pozdravljam vas prav srčno vse, ki ste prihiteli iz zelene Stajerske, krepki pozdrav kličem vam, ki ste prihiteli iz solčne Goriške, pozdravljam prav srčno vse, ki ste zapustili za en dan tužni Korotan, pozdravljam vse slovenske fante, a še enkrat pravim: pozdravljam vas osobito one, ki ste danes prihiteli ob rani jutranji zarji iz zelene Stajerske v lepo slovensko domovino, krasno Gorenjsko, a osobito pa pozdravljam vašega vrliga voditelja in buditelja, vašega prvega vodnika, kajti njemu gre čast, hvala in zahvala, da se je danes tukaj sešel tako velikanški veličasten vseslovenski mladeniški shod! Ne bom našteval njegovih zaslug, saj kdor je poslušal njegov govor, spoznal je sam neprecenljive zasluge, ki si jih je stekel na polju narodne probe in katoliške zavesti na Stajerskem! On je zarja, ki je vzšla in zažarela Slovincem na Stajerskem in po njegovih zaslugah bode ta zarja žarela lepše in jasneje Slovincem na Stajerskem in vsem Slovincem sploh. Radi zaslug na Stajerskem mu društvo »Zarja« podeli trak z napisom, ki naj ga spominja: Da lepša zarja zazori Slovincem in da njega ne zabi slovenski rod! Slovenski akademiki so med velikim navdušenjem mladeničev pripeli g. Gomilšku časten trak.

Član »Danice« akad. Gra-fenauer: Dragi slov. mladeniči! Prina-

šam vam najiskrenejše pozdrave iz cesarskega Dunaja, ki vam jih pošilja slovenska akad. mladina, obrana v »Danici«. Ni čudo, ako se v sedanjih žalostnih razmerah dostikrat pripeti, da se izneveri marsikateri mladenič, ki se je nanj stavilo velikih nad, onemu namenu, da naj bo narodu v pomoč in podporo, da bo bojevalnik za pravice svojega naroda. Ni čudo, osobito, ako potepta v blato najlepšo svetinjo našega ljudstva, sveto vero. Slovenska katoliška akad. mladina si je stavila za svojo nalogo, da se bojuje proti tej korupciji, da se bojuje kakor vi, slovenski mladeniči, za sveto vero krščansko, za blagor domovine. Cutimo, da smo eno z narodom svojim, da moramo ohraniti one svetinje, ki smo jih sprejeli od svojih prednikov. Akad. mladina ne sme misliti, da je kaj višjega nad narodom, ostati mora, čeprav v tujini, ker nimamo še svojega vseučilišča, v tesni zvezi s svojim narodom. Dragi moji, danes ste se zbrali na tem svetem mestu, da se navdušujete na delo za narod in svojo vero, isto nalogo vrše na visokih šolah člani slov. kat. akad. društva, da vzgoje trdnih značajnih mož in pogumnih braniteljev svojega naroda in sv. vere katoliške. Ti se bodo bojevali ramo ob ramo s slovenskim kmetom in delavcem. Kličem vam, slovenski mladeniči in možje, vaša organizacija naj živi, raste in se razcvita, in obljubljam vam kot zastopnik slov. katol. akad. mladine, da bomo vedno trdno in pogumno stali na braniku v boju za slovenski narod in za sveto vero katoliško.

Pozdravni govori.

Nato je sledila cela vrsta govornikov, ki so pozdravljali imenom raznih mladeniških društev. Stajerski mladenič Rožkar se je pokazal izvrstnega govornika. Govoril je o pomenu mladeniških društev in spretno razlagal, kako se naj snujejo. G. Poljanec je izročal pozdrave Korošcev. Vzrok, da se ondi še ne razvija čvrsto slovenstvo, so strašne šolske razmere in pomanjkanje narodnih delavcev. Pozival je udeležnike: Nazaj k praktičnemu krščanstvu. Narod, ki ohrani vero, ohrani tudi sebe.

Prav lepo je govoril mladenič Črne od Device Marije v Polju: Današnji dan jasno potrjuje resnico besed, da smo rodu slovanskega, rodu junaškega. Ta shod je priča, da še živi slovenski rod. Da smo Slovenci, da smo verni sinovi sv. cerkve, tega smo se zavedali že doma, da smo pa tudi junaki, tega se zavedamo pravzaprav šele danes, ko vidimo, koliko nas je združenih po mislih in srcih.

Svet pa naj vidi, naj vidijo naši domači in tuji sovražniki, po kaj smo šli na Brezje. Naj vidijo in čutijo, kaj smo prinesli z Brezja, namreč pred vsem srce utrjeno v ljubezni do največje svetinje do svete vere, srce, ki hrepeni po čednosti in kreposti, srce, ki hrepeni podobno postati najvišjemu vzoru: Srcu Jezusovemu in Marijinemu. Vidijo naj, da smo prinesli z Brezja srce uneto v ljubezni do rodne zemlje, do sladke materne besede, srce hrepeneče po pravi izobrazbi in omiki v slovenskem duhu. Vidijo naj, da smo prinesli z Brezja srce požrtvovalno, ki je pripravljeno trpeti za vero in dom, kajti:

Ljubiti vero, dom, gre iz srca,
ljubezen srčna le velja,
za vero, dom če treba je trpeti,
četudi treba zanj umreti,
vse nič strašilo nas ne bo,
za vero, dom trpeti je sladko.

Da, svet, zlasti izdajice vere in domovine naj vidijo in čutijo, da smo prinesli z Brezja junaško srce, ki nas sili v boj za najdražje svetinje: za vero, krepost in domovino.

Naprej tedaj, junaški rej,
za dom in vero v hrabri boj,
tja sred sovražnih čet,
med nami vsak je cel junak;
naj pade tretji drugi vsak,
da bo le dom otet!!

Mladenič Oroslov Brie iz Litije je odločno protestiral proti napadom nasprotnikov na svetinje Marijine ter pozval mladeniče, naj bodo vsi apostoli gorečnosti.

Mladenič Sekols Stajerskega: Polni smo delavne ljubezni za vero in domovino. Tudi mi, ki smo na skrajni slovenski meji, se hočemo bojevati do zadnjega. V imenu prve, najstarejše mladeniške zveze jareninske pozdravlja shod. Le čez naša trupla bo šel sovražnik. Ni za las ne odnehamo ne proti liberalcem, ne proti nemškutarjem.

Mladenič Karolilc iz Ribnice:

Drugi so sedaj časi, druge šege in navade, drugo življenje, drugo govorjenje! — Poprej so vedno ljudi presojali po njihovi veri, sedaj se ljudje presojo po izobrazbi. Če je kdo le izobražen, potem ga ne smemo grajati, četudi za vero ne mara, četudi se za Boga ne zmeni, četudi mu je cerkev deveta briga. Jaz pa vprašam: Ali je ta sprememba ljudi res osrečila? Jaz menim, da ne! Namesto vere so postavili izobrazbo, a izobrazbo tako, kakršna je prijala izpričenemu srcu. — Kdor pa hoče ljudstvo osrečiti s tako izobrazbo, ta z oljem gasi ogenj. Izobrazuje se in izobrazuje, a kljub temu surovost raste.

To so naši navdušeni voditelji, zlasti predstava duhovščina, predobro spoznali, zato se jeli misliti, kje dobiti sredstvo, da rešijo te surovosti tudi nas mladeniče. In to sredstvo so našli v naših društvih. In te družbe morejo zajeziti tok surovosti, in ljudstvo zopet izobraziti v pravem smislu. Zakaj izobrazba, kakršno si misli današnji svet, je čisto drugačna, kakor pa bi izobrazba morala biti v resnici.

Vi, častiti možje, ki imate za sabo že dolgo vrsto let, ki vas s ponosom in hvaležnostjo imenujemo svoje očete, ki v vas še spoštujemo stare poštene čase, o katerih se nam mnogokrat pravi! Kje ste pred nekaj leti videli mladeniča, ki bi bil vesel v roko knjigo ali časnik, da nekoliko pogleda po svetu in se kaj nauči? Od zadnjega šolskega leta nismo imeli v rokah druge knjige, kakor morda še kdo v nedeljo mašno knjižico; ki pa smo jo malo brali. Družbe so nas dovedle do tega, da smo jeli zopet brati, da smo pristopili k izobraževalnim društvom, da smo jeli nastopati kot igralci, kot govorniki, dovedle so nas do tega, da upamo tudi s pametnimi možmi kako spregovoriti. In potem si bo še kdo upal reči, da smo po Marijinih družbah postali nazadnjaki? — K izobrazbi spada tudi to, da vsak stoji kot mož na svojem mestu. In danes smo doživeli vesel in srečen dan, da se mi kmetiški in delavski mladeniči pred vsem milim slovenskim svetom pokažemo ob strani svojih vzornih očetov kot možje!

Imenom Goričanov je pozdravljali mladenič Vuk, ki je dejal, da se tudi Goričani hočejo okrepiti ob tem mladeniškem ognju.

Vrsto govorov na mladeniškem shodu je zaključil pozdrav gorenskega državnega in deželnega poslanca g. Pogachnika, ki je povdarjal, da se je zbralo na shodu toliko mladeničev, da se nam ni treba bati ne zunanega in ne notranjega sovražnika. To, kar bi nasprotniki naši radi imeli, se ne zgodi nikdar? Vere očetov in naroda ne za tajimo nikdar.

Mladeniški shod je bil dovršen! Godba je veselo igrala, dež je sredi shoda sicer prišel nekoliko rosiati, a vendar ne toliko, da bi bil preprečil shod, pregnal pa je vročino. „Mladeniška budnica“ je zagromela iz mladeniških grl.

Letno zborovanje „Slovenske krščanske soc. zveze“.

Na istem prostoru se je vršilo tudi letno zborovanje „Slov. kršč. soc. zveze“, ki je pa moralo biti le kratko. G. Luka Smolnikar je poročal o uspešnem „Zvezinem“ delovanju, ki šteje sedaj že 80 društev. Pozival je zborovalce, naj v vsaki hribovski vasi ustanove društvo, potem bodo še bolj narastle naše čete. Kaj vzmore organizacija, vidimo danes pred seboj.

Ljudska izobrazba.

O tem je obširneje govoril dr. Evgen Lampé. Predlagal je, naj „Slov. kršč. soc. zveza“ osnuje v Ljubljani sre dišče, ki naj osnuje osrednji socialni kurz, v katerem naj bi se izobraževali mladeniči iz cele domovine in se tako vzgajali za voditelje. Vsako društvo osnuje v svoji sredi socialni odsek. Niti pedi svoje zemlje ne odstopimo več tujcu.

Pri volitvi odborov so bili izvoljeni do sedanjih odborov.

Odhod z Brezij.

Po končanih shodih je igrala godba pod večjim vodstvom gosp. Vlasaka. Hvala godbi za res veliki vžitek. Na večer je prišlo močno deževje. Ko je deževje prenehalo, vršila se je rimska procesija. Samostan in zvonik sta se svetila v lučih. Rakete so švigale v temno noč. Po gorah so se pokazali svetli kresovi v dokaz, da tudi oni mladeniči, ki niso mogli na shod, čujejo nad usodo domovine. Posebno lepo sta se videla kresova kropskega in kamnogorskega delavstva. Počasi so odhajale mladeniške čete z Brezij. Danes jutraj so odšli Stajerci na Bled, kjer so bili prisrčno sprejeti.

Utisek sestanka

Je bil na udeležence velikansk. Vse je izražalo svoje zadovoljstvo. Vršilo se je pa tudi vse natančno po določenem redu. Naša organizacija je pokazala veliko svojo sposobnost in razumnost. Prvi vseslovenski mladeniški shod ostane neizbrisani vsem udeležnikom. Zapisan bo v zgodovino slovenskega naroda kot pričetek nove dobe med nami.

Pozdrav knezoškofov.

Idrija: Srčno pozdravljam mladeniče, zbrane na Brezjah. Naj se unameje srčno ljubezni do predste Device Marije, naj se vtrdijo v veri v Gospoda Jezusa, božjega našega učenika in odrešenika, naj si očistijo srca od vseh grehov in grešnih strasti, naj se pa tudi navdušijo za slovensko domovino, katere dika in ponos naj bodo s plemenitim mišljenjem in poštenim krščanskim življenjem. Vsem zbranim vernim slo-

venskim junakom podelim pastirski blagoslov

Anton Bonaventura,
škof

Drugi brsojavi.

Sevnica: Bodi prisrčno pozdravljen slovesni shod slovenskih mladeničev ter vrlo napreduj. — Marijina družba mladeničev.

Metlika: Živeli! Vse za vero, dom, cesarja! — V duhu z vami mladeniško društvo.

Maribor: Za vero in narod navdušenim slovenskim mladeničem kličem: Slava! — Korošec.

Celje: Slovenski mladeniči pogumno naprej za katoliško-narodna načela! — Celjska duhovščina.

Litija: Doma ostali v duhu smo z vami, vam vsem zbranim srčno kličo: Živeli za Marijo! — Smartinska družba.

St. Lenart: Udeležnikom mladeniškega shoda srčen pozdrav in obilno uspeha! — Bralno društvo pri sv. Benediktu, št. 9.

Selca: Cvetu slovenskega ljudstva tisočkratni: Bog Te ohrani, Marija Te varuj! — Rožnik, župnik.

Murck: Z navdušenjem pozdravljamo vseslovenski mladeniški shod. — Več mladeničev iz Mureke.

Dunaj: Z navdušenjem pozdravljamo vseslovenski mladeniški shod. Dokler se slovenski mladeniči zbirajo pod zastavo Marijino, sovražnik ne more uničiti Slovencev »Danica«.

Ljubljana: Slovenskih mladeničev duševne sile danes popolno so se razvile! Živeli zborovalci! Živeli ves slovenski narod! Zadržani mladeniči slov. kršč. socialne zveze. Mrhar, Bizjak, Marjek, Stele.

Celovec: Radostno pozdravljamo veličastno in velepomembno manifestacijo, oživljajočo vseslovenske misli. Če se mladina za ideale naše vname, nam doma, vere vrag noben ne vzame. — Za katoliško politično in gospodarsko društvo za koroške Slovence. Dr. Brejc.

Tržič: Sicer častno zastopani po deputaciji Vam kličemo: Živeli bratje! K zmagi prapor naš se vije v varstvu matere Marije. — Društveniki sv. Jožefa, Tržič.

Vel. Lašče: Pozdravljeni slovenski sini Mariji zvesti in domovini, pozdravljen vseslovenski shod, blagoslovi ga Gospod. Daj Bog, da sadu obilo, navdušenje vaše Slovincem bi rodilo! — Štrukelj, učitelj, Rob.

Mirna na Goriškem: Ne bojte se znojati, ne strahite se boja, saj moško dejanje okrepčuje moža. — Katoliško izobraževalno društvo.

Sv. Peter pri Gorici: Pozdrav vsem vrlim mladeničem. Bodite možje junaki, korenjaki pod geslom: Za vero, dom, cesarja. — Rojec, kurat, Bilje.

Sv. Pavel: Shod iskreno pozdravlja izobraževalno društvo v St. Pavlu pri Preboldu.

Rusko - Japonska vojska.

Ali se Japonci zopet lažejo?

London, 4. julija. Admiral Togo poroča, da se mu je preteklo noč posrečilo, uničiti dve ruski bojni ladji v Port Arturu. V ponedeljek ponoči se je približalo torpedno brodovje vходу v portarturski pristan ter potopilo rusko ladjo na straži. Potopljena ladja je bila ali oklopna ali pa križarica prvega reda. Istočasno se baje uničili tudi enega torpednega lovca. „Morningpost“ poroča iz Sangaja, da je bila dotična potopljena ladja križarica „Diana“.

Berolin, 4. julija. Iz Čifu poročajo o pomorski bitki pri Port Arturu; posameznosti pa še niso znane.

Tokio, 4. julija. Tu se razširja vest, da je Rusija ponudila po posredovanju Francoske predajo (?) Port Arturja z ladjami in orožjem vred pod pogojem, da se dovoli posadki prost odhod. Ta vest je gotovo izmišljena.

Tokio, 4. julija. Togo poroča, da je torpedno brodovje 27. junija o polnoči napadlo neko rusko ladjo na straži zunaj portarturskega pristanišča ter jo potopilo. Isto brodovje se je nato spustilo v boj s sovražnimi torpednimi rušilci ter v boju opazilo, da se je ena sovražna ladja potopila. Japonci so izgubili 14 mrtvecev in tri ranjene.

Razna poročila o položaju na bojišču.

Pariz, 4. julija. Kakor poročajo tukajšnji listi, je položaj Japoncev v Mandžuriji zelo neugoden. Kurokijevi armadi se stavlja na pot velike težkosti. Velik del vojaštva bolega, in preskrbovanje z živežem ni prav uzorno. Francija je mnenja, da je ta trenutek za mirovno pogajanje zelo ugoden. Francoski poslanec v Londonu je že naprosil angleške državnike, naj sodelujejo pri mirovnem pogajanju. Radi deževne dobe upajo, da se bo vojska končala lahko tudi brez od-

ločilne bitke. Tudi v Petrogradu dobiva mirovna stranka na dvoru vedno večjo moč. Car je pripravljen skleniti mir.

Petrograd, 3. julija. Generalni poročnik Saharov poroča generalnemu štabu: Sovražnik ne prodira iz senečenske okolice. Dne 30. junija je napadel sovražnik naš opazovalen oddelek na cesti Čigan-Sakhotan ter zasedel z 2 ali 3 stotnjami Siušan Dva kozaska korneta in dva kozaka sta bila lahko ranjena. Dne 30. junija je odšel kozaski stotnik princ Karagjorgjevič z dvema stotnjama na posvečevanje po cesti Slandio-Khanza, dokler ni zadel na sovražnika. Po boju pri Sakhotanu so se Japonci z vso hitrico umaknili proti Khanzi. Na krajih, kjer so imeli Japonci svoje tabore, smo našli sledove krvavice, ki je baje med Japonci zelo razširjena. V boju 27. junija je izgubil sovražnik dva topova in voz s strelivom. Dne 27. junija na cesti od prelaza Dalin do Sinučena ni deževalo. Dne 29. junija je imela v praksi ruska patrolja 6 mož ranjenih, 3 možje se pa pogrešajo. Med Japonci je mnogo Korejcev.

Petrograd, 3. julija. Z bojišča došla poročila kažejo, da Japonci prodirajo proti Ljaojanu. Tudi trdijo, da je 20 000 Japoncev obšlo rusko levo krilo ter da prodirajo sedaj proti Mukdenu.

Petrograd, 4. julija. Tu se razširja vest, da je Kuropatkin poglaval Japonce pod Kurokijem nazaj, toda pri tem izgubil 17.000 mož.

Berolin, 3. jul. Kuropatkin, ki je vodil prodiranje proti Japoncem na višinah, se je zopet vrnil v rusko glavno taborišče. Prelaz Dalien so zapustili Japonci po izvrstnem ruskem napadu.

Japonska bojazen.

London, 4. julija. „Times“ poroča iz Tokia: Neki tukajšnji list izraža bojazen, da bi Nemčija dovolila ruskemu portarturskemu brodovju, da pridebi v Kiavčev, kjer bi potem ruske ladje razorožili ter jih rešili. Ako bi Nemčija to dovolila, bi bila Japonska proti svoji volji prisiljena, smatrati Nemčijo za rusko zaveznico, ter spomniti Angleško na japonsko-angleško pogodbo.

Ogrski državni zbor.

Zbornica je včeraj nadaljevala proračunsko razpravo. Nastopil je bivši ministrski predsednik, novoizvoljeni ogrski državni poslanec Banffy, in razvil svoja, sedaj opozicijska načela. V Evropi imajo pravico do obstoja le narodnostne države. Mi ne moremo v prilog nemadžarskih narodnostij zanemariti naših stremeljenj, ki so ustanovitev ogrske narodne države. Pravice ogrskih državljani, ki ne govorje mađarski, hoče on spoštovati in priznava, da imajo na cerkvenem in z omejitvami tudi na šolskem polju pravico do svojega maternega jezika. Na Ogrskem je pa le ona narodnostna politika dobro in prava, ki hoče s svojim šovinizmom zagotoviti narodno samostalnost Ogrske. Baron Banffy je nato govoril o razmerju med banom Khuenom in njim ob času, ko je bil Banffy ministrski predsednik. Ko so svojčas na Hrvaškem sežgali mađarsko zastavo, je Banffy pričel proučevati hrvaške razmere in je vročil vladarju spomenica, kako urediti razmere s Hrvaško. Po Banffyjevem mnenju je bila 20 let, ko je bil Khuen na Hrvaškem, dobra šola za ogrsko narodno državo in za mađarski šovinizem.

Banffy je povdarjal, da je prihodnost Ogrske ozko zvezana z dinastijo in v sporazumljenju z dinastijo je mogoča narodna ogrska država. Kar se tiče armadnega poveljnega jezika, to vprašanje l. 1867. ni bilo rešeno in tako je ostal poveljni jezik nemški. Preslabi smo se, da bi mogli rešiti že sedaj to vprašanje. Kar se tiče posredovalnega jezika diplomacije, je izjavil sedanji ministrski predsednik, da rabiho in bodo rabili diplomati in konzuli nemščino kot uradni jezik z ogrskimi uradi. Jezik evropske diplomacije je francoski, in francoščine bi se morala posluževati diplomacija, ne pa nemščine, katere govornik ne prizna za posredovalni jezik med diplomacijo in ogrskimi uradi.

Banffy je proti trgovskim pogajanjem z Nemčijo in Italijo, dokler ne bode rešena carinska pogodba z Avstrijo, ter se izjavi za gospodarsko samostojnost Ogrske. Konečno pravi, da je popolnoma nedopustno skleniti carinsko zvezo z Avstrijo na podlagi § 14.

Dr. Körber v Galiciji.

O popotovanju ministrskega predsednika dr. Körberja piše „Allg. Kor.“, da so popolnoma napačna domnevanja, katere pripisujejo popotovanju dr. Körberja v Galicijo kako večjo politično važnost z ozirom na delavnost državnega zbora. Popotovanje bode imelo pred vsem namen nadzorovati urade, kateri so podrejeni Körberju. Za omogčenje delovanja državnega zbora ima Körber dovolj prilike na Dunaju. Vesti o nemško-poljski koaliciji tudi niso istinite.

Zasedanje deželni zborov.

Kakor poroča „Allgem. Korr.“, bodo sklicani deželni zbori v drugi polovici meseca septembra.

Češki zbor ne bode najbrže sklican, ker ni upati, da bi uspešno delal. Viada nikakor ne misli razpustiti češkega deželnega zbora in tudi državni zbor ne bode razpuščen.

Angleži v Tibetu.

Angleški polkovnik Yonghousband je imel 2. t. m. posvetovanje s poverjeniki Tibetancev. Pred vsem je zahteval, da morajo Tibetanci, predno se nadaljujejo pogajanja, izročiti Angležem trdnjavo Gyangiše. Tibetanci so izjavili, da bodo to zahtevo predložili Dalaj Lami.

Turki in Armenci.

Kakor poročajo Turki, so se skoraj vsi armenski begunci iz sasulinskega okraja povrnil v svojo domovino. Konzuli poročajo, da so turške oblasti vplivale zadnji čas vsled strogih ukazov turške vlade v Carigradu pomirovalno na Kurde in Turke, vsled česar so se zboljšale razmere. Koliko je verjeti turškim vestem, nam pa dokazuje brzojavna prošnja armenskih škofov v Perziji ameriškemu državnemu tajniku Hayu, v kateri škofoje naznanjajo, da Turki povzročajo krvava klanja Armencev. Tisoči in tisoči prošnje v znamenju krščanstva in ljubezni do bližnjega Ameriko, da naj reši nedolžnim življenje.

Klevetniki hrvaškega naroda.

Iz Zagreba.

Redkokdaj govore hrvaški poslanci v ogrskem saboru, pa še takrat kadar govore, več škodijo, nego koristijo. Tako je bilo tudi z zadnjim govorom poslanca Stefana Kovačevića, umirovljenega velikega župana zagrebškega. On je bil glavni stebel bivšega bana Khuena, pa je za mažaronske svoje zaslugе dobil mandat za ogrsko hrvaški sabor, kar mu na leto nese najmanj 3000 goldinarjev. Ker zna mažarski, misli, da je zvan, da zastopa vse hrvaške poslance na saboru, ker jih po navadi tako ni skoraj nikdar v parlamentu. Poslance, ki zanemarjajo svoje dolžnosti, more on pač zastopati, nikakor pa ne naroda, kar je pokazal s svojim zadnjim govorom v proračunski razpravi. V saboru je zopet javno priznal jedinstveno mažarsko državo, v kateri je Hrvaška kot popolnoma zedinjen del.

Vendar pa prizna Hrvaški posebni teritorij in posebno hrvaško narodnost, česar nimajo druge narodnosti na Ogrskem. Iz tega tudi sledi, da mora veljati na Hrvaškem kot uradni jezik le hrvaški, a zahteva ga tudi za vojsko, če dobe Mađžari mađarskega.

Sicer pa zagovarja mađarsščino na Hrvaškem ter zahteva, da se ude mađarski tudi po hrvaških šolah, da se razširi ta jezik vsaj v oni meri, kakor nemški. Tudi mađarska zastava ima pravico viseti na Hrvaškem, ker je ta edina prava državna zastava, hrvaška je le deželna. Glede Reke je pa tega mnenja, da je vse eno, kam spada, saj je v mađarski državi, a če so Mađžari l. 1868. tisto krpico pritiskali na dogovor, po katerem so Reko vzeli kar zase brez dovolitve hrvaških zastopnikov, ni s tem storjena nobena krivica hrvaškemu narodu. Po mnenju tega poslanca je Hrvaška velika županija Ogrske, zato mora biti zadovoljna s tem, kar Mađžari odločujejo.

To so politična načela tega mažaronkega poslanca. Ta svoja politična načela je izjavil, dokler je bil veliki župan v Zagrebu, z vso doslednostjo ter podpiral Khuen Hedervaryja skozi celih dvajset let. Zato je tudi hvalil v svojem govoru njegovo vladu, ki je bila po njegovem mnenju edino dobra od vseh dosedanjih. Zato po njegovi trditvi ves lanek upor na Hrvaškem ni bil naperjen proti banu Khuenu, nego proti mađarski državi, in ta upor je podpirala celo Avstrija (!). Stjepan Kovačević je seveda odobral vsa nasilja, ker je bil sam nasilen človek, a za pravično, pošteno in zakonito stvar popolnoma slep. Vse sedanji narodni pokret na Hrvaškem opisuje Stjepan Kovačević kot strastno mržnjo proti mađarski državi, kar pa ni res, marveč se Hrvat bratijo le mađarskega nasilja v gnetnem in duševnem pogledu. Stjepan Kovačević grozi neodvisnim časnikom, češ, da on ne prenehoma podpihuje proti slogi z Mađžari, zato zahteva od državnega pravdnika, da jih preganja, kar se v novejšem času tudi že zares godi. Posebno pa se je treba v bran postaviti narodni duhovščini, nadškofu Posiloviću in ravnatelju semenišča, dr. Baronu, češ, da ne prenehoma rujeta proti mađarski državi.

Zagrebški nadškof in njegovi svetovalci pa gotovo najbolje vedo, kaj je njihova dolžnost nasproti državi, a ko bi se smelo javno povedati, zakaj Stjepan Kovačević tako rad napada ravno katoliško duhovščino in še posebej zagrebškega nadškofa, bi se zvedelo, kakšen je njegov značaj in zakaj se tako ponaša. Tudi zahteva Kovačević, da se mora

nadaljevati politika bivšega bana. Vse službe na Hrvaškem in sicer od najnižje do najvišje naj se podeljuje le takim osebam, ki so popolnoma udane madžarski državi. Da se to zgodi, morajo skrbeti tudi sami Madžari. Vsa podjetja na Hrvaškem naj se izročujejo le takim osebam, ki priznavajo madžarsko državo. Takega poslanca, ki uči sam, kako je treba zatirati njegov narod, menda ni najti na celim svetu.

Štajerske novice.

Š Iz Soštanj. Ker so tukajšnji nemški trgovci z obrtniki, uradniki itd. napovedali Slovencem bojkot in ker se posebno dva nemška trgovca, katera z železnico tržita, rogata našim zavednim kovačem in ključarjem ter kmetom, zakaj še pri njih železo kupujejo, je potrebno, da dobimo v Soštanj izurjenega in odločno narodnega trgovca za železnico itd. Ker je ta kraj popolnoma naroden in ker je ljudstvo probujeno, sme vsak biti prepričan, da bo imel dobre dohodke in ugodno stališče. Vabimo torej gospode trgovce in trgovske pomočnike, kateri se hočejo na deželi naseliti, da se čim preje oglašijo pri nas in si ogledajo prostore ter poudre v krajevnih razmerah. Daljna poročila in navodila da iz prijaznosti naše uredništvo.

Š Ogenj na Ternavi. Dne 3. t. m. je v Ternavi, občina Gomilsko v Savinski dolini, izbruhnil požar, ki je v kratkem času uničil 18 hiš. Ker je začelo goreti sredi vasi, je bila nevarnost velika; komaj za velikim naporom preprečili, da ni pogorela vsa vas in morda še sosedni dve. Požar so najbrže znehtili čtirci. Požar je uničil vse seno in tri prašice; večinoma so rešili obleko in živilo. Škoda cenijo na 45.900 K; pogoreli so bili zavarovani za 16.800 K. Na lice mesta je prihitelo 10 gasilnih društev, kojim se imajo prebivalci zahvaliti, da ni požar povzročil še večje škode.

Š Treščilo je v Skalah dne 3. t. m. ponoči v gospodarska poslopja župnišča, katera so pogorela.

Š Socialnodemokratski kandidati za štajerski deželni zbor. Kakor poroča socialnodemokratsko glasilo v Gradcu, bodo za štajerski deželni zbor kandidirali v splošni volivni kuriji sledeči soc. demokrati: Volivni okraj Gradec: urednik Resel; okraj graška okolica: tajnik okr. bolniške blag., Jožef Pengrac; za okraj Bruck administrator Vinko Muhič; za okraj Ljubno zdravnik dr. Mihael Saherl; za okraj Feldbach uradnik bolniške blagajne Hans Steinbauer; za okraj Radgona tajnik Jožef Hilari; za okraj Celje uradnik zveze rudarjev Janez Mlakar; za ptujski okraj zasebni uradnik Vinko Vidmar.

Š Opojne pijače so prepovedane šolarjem. Dež. šol. svet na Štajerskem je okrajnim šolskim svetom zaukazal, naj se prepove učencem meščanskim in ljudskim šol dajati ob slovesnih prilikah, ob šolskih slavnostih, izletih in sličnih prireditvah uživanje opojnih pijač.

Š Telefonska zveza med Celovcem in Ljubnom. Poštno in brzojavno ravna telstvo v Gradcu je zaukazalo pričetna dela za zgradbo telefonske zveze med Ljubnom in Celovcem.

Š Delovanje policije v Mariboru. Meseca junija je mestna policija v Mariboru aretirala 46 oseb, in sicer 34 moških in 12 žensk. Sodišču je policija oddala 22 oseb, 8 so jih iztirali po odgonu v domače občine, enega so oddali v bolnico, dva v graško opazovalnico in 13 jih je policija kaznovala v svojem delokrogu.

Koroške novice.

Š Prevalje. Ko je imelo naše slov. kat. delavsko društvo dne 19. junija izlet na Leše, pripeljalo se je tudi več gostov iz Celovca. Ko so zvečer gostje odhajali, zahtevali so seveda vozne listke na kolodvoru v slov. jeziku. Uradnik, ki je imel službo, je sicer razumel ime Pliberk ali imena Celovec ni razumel ali ni hotel razumeti. In tako se je prigodilo, da je moral neki gospod brez listka se peljati v Celovec in zraven še kazni plačati, akoravno je prišel 10 minut pred odhodom na kolodvor. Zahteval je pritožno knjigo, a uradnik mu je rekel, da mu je ne more izročiti, ker ni načelnik postaje prisoten. Tako ravna jo z nami koroškimi Slovenci taki zagrizeni nemški uradniki. Dotičnik se je seveda pritožil proti takemu ravnanju. Toda čujte in strmite! Tudi uradnik se je šel v Celovec na inšpektorat pritožiti proti Slovencem! Bomo videli, kaj bo inšpektorat ukrenil! Zmiraj se povdarja, kako potrebno je, da Slovenci Korošec nemški zna. A to potrebo največ na umeten način gojijo taki uradniki, katerim sicer diši slovenski kruh, ki pa pljuvajo v isto skledo, iz katere jedo. Da bi bili vsi koroški Slovenci tako zavedni kot omenjeni gospod, bi tudi za Koroško kmalu prišli lepši časi. Tudi v Prevaljih ta dogodek ni prvi. Mi pa ne bomo odjenjali prej, dokler nam ne dajo naših pravic.

Š „Bauernbund“ je minulo nedeljo, 3. t. m., zboroval v Ribnici ob Vrbskem jezeru in Smihelu v Labudski dolini. Šlo je vse po znanem nemškem receptu. V Ribnici je shod bil klavarn. Zbrali so se malone samo nekateri „gospodski kmetje“ in nekaj jare nemške nacionalne gospode iz Celovca.

Š Hudo uro smo imeli v nedeljo in ponedeljek, 3. in 4. t. m., pe več krajih Koroške. V bližini Celovca je strela vžgala več poslopij.

Š Stiriidesetletnico svojega obstanka je dne 2. in 3. julija obhajala celovška požarna bramba. Slovesnost pa je bila precej klavarna. Samo „hajlanje“ še ni vse!

Š Od strele ubit. Profesor na c. kr. strokovni obrtni šoli v Beljaku, gosp. Emil Schottenhaml, je napravil v nedeljo, 3. t. m. z večjo družbo izlet na Dobrač. Prišedši na vrh gore, je prišla nevihta. Ko je iz hiše šel pogledat, se li bo kmalu zvedrilo, udarila je strela, in profesor je obležal na mestu mrtve. Več drugih oseb je strela omamila. Truplo žalostno ponesrečenega so ponoči prepeljali v Beljak.

Š Baron Mac Nevin, sloviti „paša“ celovškega okrajnega glavarstva je šel z dnem 1. julija v pokoj — katerega bi mu bili radi privoščili že davno prej! Po občinah celovškega okr. glavarstva so beračili, naj ga imenujejo častnim občanom. Odzvali so se samo nekatere nemške. Dobro se je postavila slovenska občina s kofiče, katere slovenski obč. odbor je s posebno vneto šikaniral. Znana je zgodba imenovanja častnih občanov gg. Podgorca, Primožiča in dr. Pupovca! Na večer zadnjega dne njegovega delovanja, 30. junija, so iz veselja, da vendar enkrat gre politični krutež, zažgali po vsej občini obile kresove, streljali, da je daleč odmevalo, razobesili slevenske trobojnice itd. Ljudstvo je pokazalo, kako sodi uradnika, ki je bil poklican, varovati pravico, a se nanjo ni kar nič oziral, marveč je tlačil pravico z negami! In tudi od te občine so zahtevali, naj Mac Nevina imenuje častnim občanom! Odgovor je bila — razsvetljava! Slava zavednim Skofičanom!

Š Podružnice sv. Cirila in Metoda na Koroškem. Ako pogledamo v „Vestnik“ prejšnjih let, katere je izdajalo vodstvo šolske družbe sv. Cirila in Metoda, vidimo, da veliko podružnic te družbe spi že dolga leta spanje pravičnega. Slovenski rodoljubi koroški na delo! Vzbudimo zaspane podružnice, prirejšmo shode v prid veliki kovski šoli, budimo narod, izobražujmo ga. Enajsta ura je bila, ne preslišimo dvanajste ure!

Š Podlublje pri Borovljah snujejo slov. kršč. socialno delavsko društvo. Že večkrat se je povdarjalo, kako potrebno bi bilo za ta kraj tako društvo, a nikdar se stvar ni izvršila. Sedaj sta se je poprijela dva uneta rodoljuba iz Celovca in hočeta stvar izvršiti. Želimo jima mnogo uspeha.

Š Izmed 14 bogoslovcev v celovškem bogoslovju, ki bodo letos v mašnike in dijakone posvečeni, je 6 Slovencev. Ti so: Jos. Miklavčič, A. Sadjak, Ivan Dolinar, Alojzij Millela, Fr. Vuk in Ivan Lučovnik.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. julija

Osebnost. Dvorni svetnik in ravnatelj tukajšnjega finančnega ravnateljstva g. Karol Lubec je nastopil večtedenski dopust. Vodstvo finančnega ravnateljstva ima sedaj g. Jožef Dobida.

Premeteni tatilci. V Skofji Loki sta bili aretirani sestrski samska Ana Schnabl, po poklicu perica iz Čakturna na Ogrskem in pa omožena Marta Brozovič, kamnoseka žena iz Reisendorfa na Pruskem. Tem dvem ni bilo všeč, da je dan, ljubile so bolj noč. Splazili sta se ponoči v stanovanja različnih strank in kradli. Tako sta nakradli več perila in pa oblek, denar jima ni dišal, ker nista prišli nikjer do njega. Neko noč sta bili zasačeni od lastnika neke hiše, kjer sta ravno kradli. Obedve je naznanil orožnikom, ki so tatice potem aretirali in izročili sodniji.

Š Skala ga ubila. Osemletni Pavle in desetletni, malo gluhi in slaboumni Lojze, sina posestnika Miha Bajca iz Sembera pri Vipavi sta gnala domačo govedo na pašo. Ko je šel mlajši brat za živino, sedel je starejši na neki stezi v gorovju. Gotovo je moral kaka goved nad fantom večji kamen odkrušiti, ki se je zvalil navzdol in priletel Lojzetu v glavo in ga tako nesrečno zadel, da se je preklucil na 15 metrov globoko čez neko skalo, kjer ga je njegov oče našel mrtvega, na rami je imel 7 ran.

Š Pretepi. V nedeljo zvečer je bilo v Spodnji Sški v več gostinjah in na cesti veliko pretepev. Aretirali so več oseb, a jih potem zopet izpustili, ker niso bile prave. Povzročitelji so pravočasno ušli.

Š Strela udarila je včeraj zvečer ob pol 10. uri na Igu v Matije Tanckovo hišo. Hiša je do tal pogorela; drugo se je rešilo. Škode je 1500 K, zavarovana bila le za 500 K.

Š Nepoboljšljivi tatilci. Dodatno k naši sobotni notici o aretaciji Mink e Sturm o ve v Spodnji Sški je bila z omenjeno obenem aretirana tudi Stefanija Rotar iz Ljubljane. Kakor sta mladi — prva 15 in druga 17 let — znata obedve zelo spretno kraliti. Ta čas, ko je Sturmova kradla pri že omenjenem igralcu, je Rotar stala na straži in čakala, da bi ju kdo ne presenetil. Obedve sta bili še le pred kratkim časom radi tatvine izpuščeni iz zaporov deželne sodnije, kjer sedaj pričakujeta malega izleta v Begunje.

Š Velika nesreča na morju. Danski parobrod „Norge“, na katerem je bilo 80 mornarjev in 700 norveških, danskih in finskih izseljencev, je ponesrečil pri zloku Rockhallrocku. Dne 4. t. m. v Grimby došli parobrod „Salvia“ je pripeljal seboj 27 potnikov, ki so se izmed vseh popotnikov in posadke ponesrečene ladje „Norge“ rešili.

Š Na Bled je došel šef generalnega štaba, fcm. baron Beck, kjer ostane več časa.

Š Morilec prijet. Včeraj je orožniški stražmojster gospod Lazar iz Radeč prijel morilca poštnega sela Franceta Bregarja v osebi J. Ermana, posestnikovega sina iz Cašnic, v neki gostilni v Ljubljani. Oddan je bil v zapore okrožnega sodišča v Novem mestu, kjer ga doleti skoro gotovo smrtna kazen.

Š Smrten padeo s kozolca. Lovro Grum je pri Borovnici tako nesrečno padel s kozolca, da je danes vsled poškodb umrl v deželni bolnišnici.

Š Nesrečo. Jožef Savšek iz Toplice je tako nesrečno padel, da si je zlomil desno roko. — Franc Pirc iz Iške vasi je padel s drešnje na neko šestletno deklico in jo močno poškodoval. — Marija Bricej iz Bizovika je padla z lestve ter si zlomila nogi.

Š Krasne kipece Vege, visoke 30 cm., delo domačega kiparja Al. Zajca, je založila tukajšnja trgovina s papirjem g. Bahovca na sv. Petra cesti. Cena 4 kron. — Ista trgovina ima v zalogi tudi večje kipece Vodnika po 7 kron. — Društva in posamezniki, segajte po njih.

Š Strela je udarila v nedeljo zvečer v hišo Jerneja Peterlina v Preserju, občina Homec. Pogorelo je ostriše s klajo. Ogenj so pogasili domačini s pomočjo meškega gasilnega društva. Posestnik Peterlin je sedaj v Ameriki.

Š Strašna toča. Novo mesto, 5. julija. Sinoči je strašna debela toča napravila mnogo škode. Toča je bila težka po 43 gramov. Konje, katere je toča zalcila na prostem, je ranila do krvi. Mnogo tičev je strela ubila. Posebno je zadeta vas Bršljin. Ljudstvo ondi obupuje. — Tudi v Ljubljani smo včeraj imeli točo jako velike oblike.

Š Jesenice nam poročajo: Na padalca na gorenjsko železnico so prijel v Kranjski gori. Sumijo namreč želez. čuvaja Ivana Učakarja s Stajerskega, da je streljal na vlak. — Tri mostove je minuli teden podrla bohinska Sava. — V Kokro je padel Aleš Srebrnjak ter se hudo poškodoval. Napis se je bil žganja in zaspal na mostu, odkoder se je zvrnil v vodo. — Utopljenca so našli v Verjah pri Medvodah. Bil je Anton Rekelj s Jesenic, ki so ga pogrešali že več tednov. — Desno roko je odtrgalo kolo tovarniškemu delavcu I. Svetlinu na Savi pri Jesenicah. — Nesrečo. Minoli mesec so bili smrtno ranjeni trije delavci pri zgradbi železnice: F. Mesič, Jožef Goljot in Jakob Janša. Nevarno je bil ranjen Fr. Battiston.

Š Edgard Rascovich umrl. V nedeljo ob 8. uri zvečer je umrl po dolgi bolezni Edgard Rascovich, drugi podpredsednik bivšega mestnega sveta v 65. letu starosti. Rascovich je igral skoraj skozi 40 let znatno vlogo v tržaškem javnem življenju.

Š Deček utonil. Ko se je dne 1. t. m. po 4. uri popoldne 7letni deček Janez Pušavc, kajzarjev sin iz Voglov vračal iz šole domov, ni si mogel kaj, da bi se ne šel v sredini vasi se nahajajočo, precej globoko mlako malo ohladit. Po neprevidnosti je pa fantiček zrgazil v globoko in utonil. Mrtvega je iz vode izlekel posestnik Franc Žumer; vsi poizkusi ga zopet k življenju obuditi, ostali so brezuspešni.

Š Sedmina po pokojnem g. župniku Moleku bo na Savi v četrtek, 7. julija, ob devetih.

Š Vlak je zagrabil pri Jesenicah 80 let staro Marijo Rasinger ter jo vrgel na stran. Ranil jo je zelo.

Š Umrl je v Zagrebu kr. okr. zdravnik dr. Josip Bartulič v starosti 36 let.

Š Odkritje spomenika rajn. Crnolagarju, bo, kar je sedaj gotovo, 7. t. m. ob 9. uri v Smarji s sv. mašo in petjem na

grobu pokojnika. Vsek, zlasti pa učiteljstvo se vabi k udeležbi.

Š Ustrelil se je na Vrhnikih g. Feliks Jelovšek. Bil je večkrat zmešan, sicer pa dober človek. Bog mu boji milostljiv!

Ljubljanske novice.

Š Smrtna kosa. V Ljubljani so umrli: G. dr. Franc Rausch, resig. odvetnik v Kozjem, g. Fran Ravnhar, deželni knjigovodja v p.; g. Anton Zagorjan, bivši knjigotrdlec; soproga hišnega posestnika, načelnika zadruga izvoščkov in gostilničarja gospoda Marolta po domače Možina.

Š Prvo državno gimnazijo v Ljubljani je v minolem šolskem letu obiskovalo 539 učencev, in sicer 164 Ljubljancev, 297 iz ostale Kranjske, 19 Primorcev, 31 Stajercev, ostali so drugih dežel. Po narodnosti je bilo 435 Slovencev, 103 Nemci in 1 Italijan; po veri 536 katolikov, 2 žida, 1 protestant. Prvi red z odliko je dobilo 79 učencev, prvi red 390, drugi red 87, tretji 30, 6 je bilo neizprašanih. Solnina je znašala 12.800 K, ustanove 13.592 K, podpore 873 K 82 h. Gimnazija je imela 16 oddelkov, poučevalo je 27 učnih moštij. V šolskem izveštvju nadaljuje g. profesor dr. Korun katalog učiteljske knjižnice.

Š Ljubljansko prostovoljno gasilno in rešilno društvo je izvolilo včeraj za svojega načelnika g. Lud. Striclja, njegovega namestnika pa g. Jos. Turka.

Š Na ljubljanski realki se je vršila matura od 24. do 30. junija: Oglašilo se je 31 učencev; dva sta napravila matura z odliko, 18 učencev je dobilo prvi red, 7 jih bo ponavljalo čez dva meseca, 4 čez eno leto.

Š Domobranski pešpolk št. 27 je včeraj popoldne odkorakal k streljanju proti Bezuljaku. Dne 7. t. m. popoldne se vrne v Ljubljano.

Š Izgubil se je na poti od trgovine F. M. Schmitt Pred škofijo do trafike Brusove bankovce za 10 kron. Poštni najditelj naj ga prinese v naše upravnistvo.

Š Vrtne veselice pevskega društva „Ljubljana“ se je vršila v nedeljo, 3. t. m., na Koslerjevem vrtu ob skrajno neugodnem vremenu, vendar se je nabralo toliko občinstva na vrtu, da je odbor društva gotovo zadovoljen. Godba je ob 4. uri zaigrala prvi komad in se je takoj, akopprav je dež večkrat po malem pršil, začelo veselo vrvenje, katero je trajalo do konca prijetne veselice. Društvo je pelo pesmi „Veltava“, „Hercegovska“ in „Hrvatska davorija“ s spremljevanjem orkestra in je ugajala prva zelo dobro, posebno pa zadnja. Pridejali so še „40 godišnjica Kola“, „Morje“, in „Slovenac i Hrvat“. Škoda, da ima to društvo vsakokrat smolo; dežuje pred začetkom veselice ali pa v sredi najboljših zabave.

Š Ljubljanski semenj. Dne 4. t. m. bilo je na semenj prignanih 1165 konj in volov, 414 krav in telet, skupaj 1579 glav. Kupčija je bila pri goveji živini, kakor tudi pri konjih dobra, ker so prišli po govejo živino Korošci, po konje pa Lahi.

Š Slovesno umeščen bode po cesarju zopet potrjeni ljubljanski župan Ivan Hribar 12. t. m. v mestni dvorani.

Š Imenovanje. Naučni minister je imenoval dopisovalcem centralnega zavoda za metereologijo in geodinamiko prof. tukajšne realke g. A. Belaria.

Š Zlobno poškodovanje. V noči od 1. na 2. t. m. je nek neznan zlikovec poškodoval z žvepleno kislino novo pečno ograjo slikarskemu mojstru Pristovu in mu povzročil škodo za 30 kron.

Š Razglas magistratov. Radi oddaje zidarskih in drugih stavbeno-obrtnijskih del za zgradbo nove hiše Pohlovkine ustanove v Gradaških ulicah vršila se bode dne 8. julija, ob 11. uridopoldne, javna pismena ponudbinska razprava pri podpisnem mestnem magistratu v pisarni mestnega stavbnega urada, kjer so tudi vsi načrti, proračuni, pogoji in drugi zadevni pripomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Š Ljubljanska društvena godba razpošilja po Ljubljani sledeči poziv, katerega priporočamo v blagohotno uvaževanje: Vaše blagorodje! Vzlic mnogim zaprekam in težkočam posrečilo se je, sedanjo ljubljansko društveno godbo ne le rešiti prerokovanega ji pogina, ampak jo še dovesti do popolnosti in napredka, tako da si pri vsakem nastopu vedno bolj in bolj pridobiva simpatije občinstva. Uniformirana — za sedaj le čepice in bluze — društvena godba šteje 26 moških, ki so večinoma dosluženi in izurjeni vojaški godci, nekaj pa že tudi domačinov. Sola za domači naraščaj ugodno napreduje, tako da bode mogoče, godbo popolniti na 36 moških, ako bode dovolj podpore, katere godba sedaj še zelo pogrša. Mnogo stroškov je povzročilo prepotrebno uniformiranje; da se ne svirajo vedno isti komadi, treba je novih muzikalij in instrumentov, vse to pa stane mnogo novecev. Podpornih članov šteje godba le okrog 500; to število ni za Ljubljano z 38.000 prebivalci nikakor primerno. Sedanji

podporniki pripadajo vsem ljubljanskim krogom, dokaz, da ima godba na svoji strani simpatije celega ljubljanskega občinstva. Zato, da še mnogo odličnih sodelavcev pogrešamo med podporniki tega za Ljubljano prepotrebne društva. Ugojam si torej, Vas uljudno vabiti, da biagovolite pristopiti v krog naših podpornikov. Člana rina znaša mesečno 1 krono, za kar imajo člani prost vstop mesečno k tsem društvenim koncertom. V prihodnjih dneh Vas obišče naš sluga z nabiralno polo, v katero blagovolite prijaviti svoj vstop.

Ustanovni občni zbor strokovnega društva pekarskih in slaščičarskih pomočnikov za Kranjsko se je včeraj vršil v prostorih „slov. kršč. soc. zveze“. Govorili so o strokovni organizaciji gg. Urbar, Karlič, Goštinčar. Predsednikom novega društva je bil izvoljen Urbar. Akopram je prvi shed, kakor smo že poročali, onemogočila soc. demokratska surovost, se je ustanovilo društvo, ki bode s poštenim in vztrajnim delovanjem skrbelo, da se naši peki sami brez judovskih voditeljev strokovno organizirajo.

Osleparjeni posestnik. Včeraj popoldne je prišel v gostilno k „Fagabirtu“ neki 36 let stari mož, ki se je pridružil ondi se mude čemu posestniku Lovrencu Kopitarju iz Gorenjih Gamelj, katerega je vprašal, če pozna župnika Jakoba Strupija. Kopitar je to potrdil. Neznane je prosil Kopitarja, naj bo tako prijazen in naj prevzame in izroči župniku neko svoto, katero mu dolguje. Pokazal je kuverto in dejal Kopitarju, naj tudi svoj denar položi v kuverto, da bo bolje pazil na denar. Kopitar je dal tujcu sedem bankovcev po 20 kron, katere je neznanec navidezno vtaknil v kuverto in jo dal Kopitarju. Kopitar je takoj šel iz gostilne. Ko je prišel na Ježico, da bi kupil prašiče, pogledal je v kuverto, v kateri je pa bil samo nek Čudnov cenik, denarja na nič.

Izpred sodišča.

Izpred deželnega sodišča.

Iz gostilne je podil France Suligoj, miner v Boh. Bistrici, Jan. Kvedra. Ker se mu ta ni hotel pokoriti, ga je z nožem sunil v prsa. Obdolženec trdi, da je bil tako pijan, da se ničesar ne ve spominjati. Obsojen je bil na pet mesecev težke ječe. — Krčmarja osleparil. Miroslav Erber, pisar v Senožedah, je prišel dne 15. maja t. l. na Hrušco s namenom, da bo dobil pri tiskarju E. Gross & Comp. pisarniško službo. Nastanil se je pri gostilničarju Berglezu z napačnim imenom France Aljančič, trdeč, da je dobil pri nadzorniku službo pisarja. Ker mu je krčmar verjel, dal mu je hrano in stanovanje proti obljubi, da mu bo vse to s prvim vsacega meseca plačal. Krčmar, kateremu je dolgoval 33 K 80 h, in njegovi dve natakarici so bili tako prepričani o poštenosti obdolženca, da mu je vrh temu Neža Ogriz posodila 26 kron in Marija Jošt 6 K 76 h. Dne 9. junija t. l. so se začeli orožniki zanimati za obdolženca, ker je bil na sumu, da je nekemu pekarskemu pomočniku ukradel 6 kron gotovine, in zdaj se je izvedelo, da je brez službe. Obsojen je bil na šest mesecev ječe. — Ubog. V nedeljo dne 15. majnika t. l. zvečer uprizorila sta delavca Jožef Tomele iz Brezja pri Koverju in France Sedlar iz Lahovč v Košarjevi gostilni prepir, ki se je s tem končal, da je Tomele Antona Svirgelja pahnil iz sobe. To pa Antonu Velkavrhju, ki je sedel s svojo družbo pri drugi mizi ni bilo po volji; zgrabil je stol ter šel proti Jožefu Tomele, s katerim sta se spoprijela; zdajci je pa Mha Svetlin zgrabil Tomele a ter ga pahnil čez prag, da je padel. Unel se je v veži in v sobi pretep, kateri je imel jako žalostne posledice. Lorenc Čedilnik je bil z nožem sunjen, France Kcs je bil z nožem zaboden v levo lopatnico. Kakor povedo pride, je te poškodbe storil obdolženec Franc Sedlar. Najbolj težke okvare je pa dobil Miha Svetlin, kateri je imel 5 ran in je v vedel tega drugi dan umrl. Ta je še pred svojo smrtjo orožniku izpovedal, da ga je »ta veliki«, to je Jožef Tomele, zabodel. Več priči je potrdilo, da so le pri Sedlarju opazili nož in ga videli, kako je z odprtim nožem v roki skakal od enega fanta do drugega. Ker je imel Miha Svetlin pet ran, je skoraj gotovo, da sta ga oba težko ranila, kajti tudi pri Tomeletu se je našel krvav nož. Janez Marn izpove, da je mislil iti v Košarjevo krčmo; ker je pa videl Jožefa Tomeleta z nožem mahati, se je umaknil ter šel proti domu. Obdolženca sta prihitela za njim ter ga brez vsacega povoda na tla podrla. A ta se je hitro pobral in zbežal; pri tem je zgubil svoj klobuk, katerega sta obdolženca zrezala. Manj srečen je bil Jože Marn, ki je tudi šel mimo imenovane gostilne. Nič hudega sluteč, začutil je močan vdarec na levi strani hrbta, kamor ga je z nožem sunil Jožef Tomele, kajti slišal je tovarišve (Sedlarjeve) besede: „Jože, nikar ga!“ Tomele se zagovarja, da je bil vsled pijanosti take zmeden, da se na ničesar ne spominja. Sodišče je obdolženca obsedilo vsakega na 2 leti težke ječe.

Tatinska gostinja. Helena Flander, delavka v Kopačnici, je stanovala pri Mariji Nadižar v Koverju. Dne 22. majnika je odšla od nje, češ, da gre v svoj rojstni kraj, a že drugi dan se je vrnila, vlomila v podstrešje ter Mariji Nadižar ukradla razno obleko, literarno steklenico slivovke in še nekaj drugih reči v skupni vrednosti 90 K 68 v. Obdolženka, ki dejanja ne taji, je bila obsojena na 2 meseca težke ječe.

Cerkveni letopis.

Kardinal Satolli v Ameriki.

28. junija je prišel kardinal Satolli v St. Louis, kamor je bil povabljen od odbora svetovne razstave. Kardinala so slovesno sprejele oblasti državne in mestne z odborom razstave. Kardinalu so izkazali iste časti, kakor so običajne proti knezom iz vladarskih rodbin.

Kardinal ostane v St. Louisu 10 dni, in pojde odtod v Washington, da obišče tamošnje katoliško vseučilišče.

Narodno gospodarstvo.

Proizvajanje piva l. 1903

Leta 1903 je bilo v Avstro Ogrski 1436 pivovaren; 20 manj, kakor leta 1902. Piva se je zvarilo l. 1903 20 642.298 hl, za 44.125 hl manj, kakor l. 1902, in sicer se je zvarilo v Avstriji 19 261.189; na Ogrskem 1 316 676 in v Bosni in Hercegovini 64.433 hl. Dawek je znašal l. 1903. v Avstriji 73.601 595, na Ogrskem 5 479 098 in v Bosni in Hercegovini 281 978 kron.

Vinska klavzula

Spodnjeavstrijski deželni odbor je sklenil vložiti na vlado zahtevo, da naj se pri uvozu italijanskih vin ne dovolijo Italijanom nikake koncesije.

Društva.

(Koncert) priredita postojnski salonski orkester in mešani pevski zbor pod vodstvom kapelnika g. L. Kubište v nedeljo, dne 10. julija 1904, v salonu „Pri Kramarju“ v Dol. Logatcu. Spored: 1. V. Parma: „Mladi vojaki“, koračnica. 2. Iv. pl. Zajc: „Boazijska čarovnica“, ouvertura. 3. Kubišta: „Sloga“, valček. 4. Dr. G. Ipavec: „Poročni zvon“, mešani zbor. 5. Kubišta: „Romanca“, solo za flavto. 6. Ziehrer: „Landstreicher“, potpourri. 7. Mokranjac: „Srbske narodne pesmi“, mešani zbor. 8. Kubišta: „Pomladno jutro na Saviču“, idila. 9. Nedved: „Naša zvezda“, mešani zbor. 10. Wagner: „Tirolski drvarji“, koračnica. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina za osebo 1 K. Ker je čisti dohodek namenjen za zgradbo „Učiteljskega konvikta“ v Ljubljani, se preplačila hvaležno sprejemajo.

(Fer. akad. društvo »Prosveta“) ima dne 15. t. mes. svoj ustanovni občni zbor. Poleg formalnih poročil in volitev se vrše tudi predavanja.

(Ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Met. v Ribnici) priredita v nedeljo, 10. ju., na strelišču velikiribniški smenij. Prodajalo se bode vse potrebno v šotorih, igrala bode godba na lok. Petje, streljanje na dobitke. Pekli bodo jance na ražnju. Priredi se tudi cirkus in »kasperl teater“. Vstop je vsakemu prost. Vstopnine ni. Z ozirom na blag namen in s'abo gmotno stanje Ciril-Metodove družbe priporoča se najobilnejša udeležba!

Iz brzojavk.

Madrid, 3. julija. Španska zbornica je odobrila načrt o preosnovi armade.

Budimpešta, 3. julija. Porotno sodišče v Budimpešti je oprostilo člane osrednjega stavkarskega odbora od obtožbe, da so po tiskovinah zakrivali hudodelstvo javnega nasilstva.

Dunaj, 3. julija. Deželno sodišče na Dunaju je sklenilo, da so na Ogrskem sklenjene civilne poroke veljavne tudi v Avstriji.

Atene, 3. julija. Med grškim naučnim ministrom in poslancem Hadjipetrom je bil dvoboj, v katerem je zadnji mrtev. Minister Stais je uložil svojo demisijo. V atensko pristanišče je priplul oddelek amerikanske vojne mornarice.

Rim, 3. julija. Zbornica je pooblastila vlado, da sme s Švico in Avstrijo takoj skleniti trgovski pogodbi proti naknadni parlamentarni odobritvi.

Razne stvari.

Najnovejše od raznih strani.

Baron Wallburg se je povrnil v Budimpešto in se predstavil sodišču. — Oblak se je utrgal v Messini na Laškem in povzročil veliko škodo v mestu in na polju. — S Cetinja se poroča, da je novi grški zastopnik Antonopoulos knezu Nikoli slovesno izročil svoje poverljivo pismo. — Krojaški pomočniki v Pešti stavijo nove zahteve ter prete, da ustavijo delo, ako se jim ne ugodí.

Telefonska in brzojavna poročila.

Japonsko-ruska vojska.

London, 5. julija. Po došli poročilih je nastalo veliko deževje v Mandžuriji. Po cestah je vse v vodi, vojaki gazijo veliko blato. Več dni je vsaka operacija nemogoča. Vojaki ne dobivajo redne hrane valed deževja. Baje so v japonski armadi enake razmere, toda vsa poročila so prepovedana.

London, 5. julija. Poročevalec lista »Morningpost« je prišel z bojišča v Petrograd in poroča, da je sibirski železnica v dobrem stanu. Vsak dan se odpelje po osem vlakov z vojaki na bojišče. Isti dopisnik trdi, da je imel general Kuropatkin do srede junija 120 000 mož.

Petrograd, 5. julija. Na bojišču že več dni dežuje, da morajo vojaki gaziti po vodi in blatu. V japonski armadi je nastala kolera. Japonski vojaki so se umaknili v hribe, ker je prodiranje v nižavi nemogoče.

Bled, 5. julija. Sprejem štajerskih mladeničev sijajen, pozdravila so jih okoliška društva z zastavami. Navdušenje velikansko. Domačih in tujih na tisoče. Krasna pridiga pred g. dr. Zoreta. Po slovesni maši voznja po jezeru in obisk Gradu. Ob 11. uri do poludne odhod.

Travnik, 5. julija. Polovica vasi Retja pri Lškem potoku je pogorela. Uničenih je do 50 števil z gospodarskimi poslopji. Škoda je velikanska.

Praga, 5. julija. V tukajšnjih političnih krogih se govori, da hoče dr. pl. Körber s češkimi poslanci pričeti nova pogajanja glede premirja v drž. zboru.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m, srednji zračni tlak 736,0 mm

Dni	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Veterevi.	Nebe	Pojavila se je ura v 24 urah
4.	9. zveč.	737,8	17,1	sr. jvzh.	nevihta.	
5.	7. zjut.	737,8	15,4	sl. svzh.	obl.	21,1
6.	2. popol.	736,3	25,2	p. m. jvzh.	pol. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 20,9°, norm. 19,3°

Sinoči od 6. do 10. ure nevihta, od začetka toča.

Naprodaj je krasno vinogradsko posestvo.

Na novo je narejenega okoli dva orala vsega skupaj okoli 12 oralov. — Ima lepo lego, lepe kleti in stanovanje in obilo sadja. 1127 2—2

Naslov in podrobnosti pri uprav. »Slovenca«.

Iščem

mlinarja.

Ponudbe naj se pošiljajo na

I. Murkovića, Stajnica. P. Jezerana, 1149 1—1 Hrvasko.

Za deželo iščem

= gospodinjo

kateri izročim gostilno na račun.

Biti mora obenem dobra kuharica.

Več se izve pri upravništvu »Slovenca«. 1148 2—1

ANTON PRESKER

479 104 31

krojač v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 16

se priporoča pred. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne

duhovniške obleke

iz trpežnega in solidnega blaga po nizkih cenah.

Opozarja na veliko svojo zalogo

Izgotovljene obleke

posebno na haveloke v največji izbiri po najnižjih cenah

Dobavitelj uniform avstrijskega društva železniških uradnikov

1156

Naznanilo.

Odbor »Glasbene Matice« javlja prežalostno vest, da je nje častni društveni član, ki je bil 25 let predsednik »Glasbene Matice«,

gospod

Fran Ravnihar

dne 4. julija t. l. umrl.

Blag mu spomin.

V Ljubljani, dne 4. julija 1904

Pretužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš predobri soprog, oče in ded, gospod

Fran Ravnihar

dež. knjigovodja v p., častni član Glasbene Matice, ljubljanskega »Sokola« in hrvaškega »Sokola« v Zagrebu itd.

previden s sv. zakramenti za umirajoče preminul danes ob 3. uri popoldne v 72. letu svoje starosti.

Pogreb predraga rajnega je v sredo, 6. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše Špitalske ulice 7.

Sv. maše zadušnice se boro v stolni cerkvi v četrtek, 7. t. m., ob 10. uri popoldne.

V Ljubljani, dne 4. julija 1904.

Fanny Ravnihar roj. Perme, soproga. Dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik; Elbin Ravnihar, c. in kr. nadporočnik v ulanskem polku št. 4; Marijan Ravnihar, Roman Ravnihar, sinovi; Antonija Ravnihar rojena Sterle, sinaha; Dimitrij Ravnihar, vnuk. 1154 1—1

Tugepolni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Vsemogočni našega preljubega soproga, oziroma očeta, tasta, brata, strica itd., gospoda 1151 1—1

dr. Franceta Rausch

resig. odvetnika v Kozjem

danes ob pol 2. uri zjutraj po večletni mučni bolezní, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče v 63. letu svoje starosti k Sebi poklical.

Zemski ostanki predraga se bodo v torek, dne 5. julija, ob pol 4. uri popoldne v hiši žalosti, v Ljubljani, Bliciweisova cesta št. 3, blagoslovili in potem na kolodvor v Ljubljani in odtod v Kozje na Štajerskem odpeljali, kjer se polože dne 6. julija ob 5. uri popoldne na tamošnjem pokopališču k večnemu počitku.

Svete maše zadušnice se bodo brale v Kozjem, dne 7. julija ob 9. uri dopoldne.

Ljubljana-Kozje, 4. julija 1904.

Ana Rausch, soproga. Franc Rausch, c. kr. nadporočnik v 7. top. div. polku, sin. Ana Toplak rojena Rausch, hči. Dr. Jakob Toplak, c. kr. sodni tajnik, zet.

1155

Tugepolnim srcem javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest o nenadni smrti našega iskreno ljubljenega brata, svaka in strica, gospoda

Feliksa Jelovšek

ki je v nedeljo, dne 3. julija ob 6. uri zvečer v dobi 44 let nagloma umrl.

Pogreb se vrši danes popoldne ob 5. uri na župnijsko pokopališče na Vrhniki.

Prosi se tihega sožalja!

Vrhnika, dne 5. julija 1904.

Žalujoča rodbina.

Rogaški „templjev vrelec“ pospešuje tek do jedi, olajšuje prebavo ter uspešno razkrojuje snovi zavžitih jedil. 1123 b 2-1

Trst - New York (Cunard Line).

Vozna cena Ljubljana-New York s prosto hrano in pijačo ter 100 kg proste prtljage že od Ljubljane

kron 100.— kron.

Prihodnji odhod 8. julija 1904 zvečer in pozneje vsakih štirinajst dni.

Pojasnila in vozne karte pri Ljubljana, F. NOWY, Ljubljana, Marijin trg 1.

Radi selitve je po nizki ceni na prodaj lepa, zidana, z opeko krita, iz 4 sob, kuhinje, shrambe in kleti obstoječa

hiša

z velikim, lepim sadnim vrtom za zelenjavo. K hiši spada tudi kovačnica z vsem kovaškim orodjem.

Hiša leži ob deželni cesti in je zelo prikladna za gostilno, zlasti pa še za prodajalno s špecerijskim blagom, ker daleč v okolici ni nobene prodajalne.

Več se izve pri lastniku

1147 1-1 Janezu Zmugg, posestniku v Dobruški vasi. Pošta: Škocijan pri Mokronogu.

Bolniški strežaj.

Za bolnišnico v Tolminu se sprejmo izurjeni bolniški strežniki.

Prepisi spričeval naj se pošljejo na „Gradbeno bolniško blagajno v Tolminu“.

Želi se znanje slovenskega, nemškega in italijanskega jezika. 1146 1-1

Pijte Klauerjev „Triglav“ najzdravejši vseh likerjev. 544 150-41

Ze skozi 19 let tinkturo za želodec, ki mi je vedno prav dobro služila kot učinkujoče zdravilo, pa ne le meni, ampak tudi raznim boleham osebam, katerim sem jo podaril. Zato jo najtopleje priporočam vsakomur, ki trpi na želodčni bolezni. 790 50-8

Friderik Repolusk, župnik v St. Vidu nad Valdekom, p. Missling, 16. dec. 1903.

Resnici čast!

Vaše „Železnato vino“ se mi je pri mnogoteri, večletni uporabi v svoji družini, kakor pri drugih obično izborni obneslo. Prav posebno je bil njega učinek očividni pri slabokrvnih, pri osebah oslabiljenih prebavil in nerednem krvotoku ter podobnih defektih. Zato morem Vaše res izborni železnato vino iz lastne večletne izkušnje v enakih in podobnih slučajih vsakemu kar najtopleje priporočati!

Anton Žnidaršič,

župnik pri Beli cerkvi, p. St. Jernej, Dolenjsko 1. marca 1904.

Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje odlikovani lekarnar G. PICCOLI, Ljubljana lekarna „Pri angelu“, Dunajska cesta, dvorni založnik Njehove Svetosti papeža.

Razprodajam čisto mast

iz same slanine po 1 K 44 v. kg.

Josip Richter v Ljubljani, Karlovska cesta št. 4.

Muhe so zopet sitne!

Onesnažije stanovanje in jedila, prenašajo bolezen od bolnikov in mrličev, od izmetkov in mrhovine, trpinčijo človeka in živino. 949 28

Nastavite povsod ameriško nastavo za muholov

TANGLEFOOT

En list velja 10 vinarjev (za 2000 muh). Dobi se povsod. Glavna zaloga za Kranjsko: EDMUND KAVČIČ v Ljubljani.

Stanovanje

v I. nadstropju z 2 sobama, kuhinjo, shrambo in z vsemi priključki, je v podaljšanih škofovih ulicah, nasproti nove pehotne vojašnice

s 1. avgustom, event. takoj za oddati. 1153 3-1

Vpraša naj se v upravištvo „Slovenca“.

Ženitbena ponudba.

Vdovec brez otrok, 50 let star, krepak, simpatične zunanjsčine, rimsko-katoliške vere, lastnik posestva, vrednega 40.000 kron, kjer vodi gostilno in trgovino z mešanim blagom, potrebuje pri svojem poslu družico, starejšo gospodično ali vdovo brez otrok, ne čez 40 let staro, z gotovino 6000 kron, ki se lahko vknjiži na posestvo.

Slike s ponudbami sprejema pod diskrepcijo I. Bančič, p. Rečica pri Karlovcu, Hrvaško. 1145 3-1

V Kotu pri Mirni, železniška postaja Trebnje,

je naprodaj

1150 3-1

50 hektolitrov dobrega belega vina

od 32 do 40 v. liter, ki se odda tudi v manjši množini.

Izdajatelj in edgovorni urednik: Dr. Ignacij Žitnik.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom

v lastni hiši v Ljubljani v lastni hiši

na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinovih ulic obrestuje hranilne vloge po

23 104-54

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8.—12. in od 3.—4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom hranilničnega urada.

Upravno premoženje kmetske posojilnice znaša **K 5,245.845'40.**

Stanje hran. vlog **K 5,089.883'14.** Denarni promet **K 23,806'306'40.** Stanje rez. zaklada **K 98.238'41.**

Varnost hranilnih vlog je tudi zajamčena po zadružnikih.

Poštno-hranilničnega urada št. 828.406. — Telefon št. 185

Razglas.

1111 3-3

Na c. kr. prvi državni gimnaziji v Ljubljani (Tomanove ulice št. 10) bodo sprejemne izkušnje za vstop v I. razred šolskega leta 1904/5 dne 14. julija in se prično ob 10. uri dopoldne.

Učenci, ki želijo delati to izkušnjo, naj se v spremstvu svojih staršev ali njih namestnikov oglasijo dne 10. julija med 1/29. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesejo krstni list in obiskovalno izpričevalo.

Vnanji učenci se k sprejemnim izkušnjam lahko oglasijo tudi pisмено, ako pravečasno po pošti pošljejo gori imenovani listini.

Učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Crnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici ali ozemlju okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Višnji gori, se smejo v ljubljanski gimnaziji sprejemati edino le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta.

V Ljubljani, dne 28. junija 1904.

Ravnateljstvo I. državne gimnazije.

Ne prezreži!

Kdor želi biti postrežen z dobrim, pristnim blagom pod solidnimi cenami, obrne naj se na že dolgo obstoječo, slehernemu znano trgovko

Franc Čuden,

urar in trgovec z zlatino in srebrnino, delničar družbe prvih tovarn „Union“-ur v Ženevi in Bielu v Švici, zalagatelj c. kr. dolenske železnice, trgovina s kolesi in šivalnimi stroji

Ljubljana, Prešernove ulice, nasproti frančiškanskega samostana. Filijalka: Glavni trg nasproti rotovža.

Posebno priporoča pristne prave, osebno v Švici nakupljene žepne ure, dalje vsakovrstne stenske (pendel) ure z donečim bitjem v krasno izrezanih omaričah.

Največja zaloga briljantov, na katere slavno občinstvo posebno opozarja gledé izbire, ker so v zalogi od 25 gld. do čez tisoč goldinarjev, vdeleni v različnih oblikah (fazonah), torej lahko izvolite kaj ugodnega.

Ne prefirane cenel Dalje priporoča bogato sortirano zalogo v pravem ali china srebru namizno opravo (Besteck), garniture v krasnih skrinjicah, kakor tudi druge iz china srebra izdelane vsakovrstne stvari v najmodernejših oblikah. Jako primerna in porabljiva splošna darila.

Ceniki zastonj in poštne prosti. 265 17

Največja zaloga, najboljša in najcenejša tvrdka za naročevanje ozir. nakupovanje

Copičev za pleskarje, sobne slikarje, zidarje in mizarje.

Lákov, pristnih angleških, za vozove.

Emajlne prevlake, pristne, v posodicah po 1/4, 1/2 in 1 kg.

Jantarjeve glazure za pôle. Edino trpežno in najlepše mazilo za trde in mehke pôle.

Voščila, štedilnega, brezbarvna in barvastega za pôle; najcenejše in najboljše.

Rapidola, pripravnega za vsakovrstne prevlake.

Brunolina za barvanje naravnega lesa in pohištva. 288 50-37

Oljnatih barv, priznane najboljše.

Oljnatih barv v tubah, g. dr. Schöufelda.

Firneža, prirejenega iz lanenega olja, pristnega, kranjskega.

Steklarskega kleja, pristnega, zajamčeno trpežnega.

Gipsa, alabasterskega in štukaturnega.

Karbolineja, najboljše.

Fasadnih barv za apno.

Barv, suhih, kemičnih, prstenih in rudinskih.

Kleja za mizarje in sobne slikarje.

Vzorcev za slikarje, najnovejših.

Ustanovljeno 1. 1832.

Adolf Hauptmann

Ustanovljeno 1. 1832.

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja

v Ljubljani.

Kisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.